Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 7. oktobra 2014*

„Ničnostna tožba — Zunanje delovanje Unije — Člen 218(9) PDEU — Določitev stališča, ki naj se v imenu Evropske unije zastopa v organu, ustanovljenem z mednarodnim sporazumom — Mednarodni sporazum, pri katerem Evropska unija ni pogodbenica — Mednarodna organizacija za trto in vino (OIV) — Pojem ‚akti s pravnim učinkom' — Priporočila OIV"

V zadevi C-399/12,

zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU, vložene 28. avgusta 2012,

**Zvezna republika Nemčija**, ki jo zastopajo T. Henze, B. Beutler in N. Graf Vitzthum, agenti,

tožeča stranka,

ob intervenciji

**Češke republike**, ki jo zastopajo M. Smolek, E. Ruffer in D. Hadroušek, agenti,

**Velikega vojvodstva Luksemburg**, ki ga zastopa P. Frantzen, agentka,

**Madžarske**, ki jo zastopata M. Z. Fehér in K. Szíjjártó, agenta,

**Kraljevine Nizozemske**, ki jo zastopajo M. Bulterman, B. Koopman in J. Langer, agenti,

**Republike Avstrije**, ki jo zastopa C. Pesendorfer, agentka,

**Slovaške republike**, ki jo zastopa B. Ricziová, agentka,

**Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska**, ki ga zastopa J. Holmes, barrister,

intervenienti,

proti

**Svetu Evropske unije**, ki ga zastopata E. Sitbon in J.-P. Hix, agenta,

tožena stranka,

ob intervenciji

* Jezik postopka: nemščina.

**Evropske komisije**, ki jo zastopajo F. Erlbacher, B. Schima in B. Eggers, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

intervenientka,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, K. Lenaerts (poročevalec), podpredsednik, A. Tizzano, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, T. von Danwitz, predsednik senata, J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, D. Šváby, sodniki, M. Berger, A. Prechal, sodnici, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. novembra 2013,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 29. aprila 2014

izreka naslednjo

## Sodbo

1 Zvezna republika Nemčija s tožbo izpodbija Sklep Sveta Evropske unije z dne 18. junija 2012 o stališču, ki ga je treba sprejeti v imenu Evropske unije v zvezi z nekaterimi resolucijami, o katerih se bo glasovalo v okviru Mednarodne organizacije za trto in vino (OIV) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

## Pravni okvir

*Mednarodno pravo*

2 V skladu s členom 1(2) Sporazuma o ustanovitvi Mednarodne organizacije za trto in vino, sklenjenim 3. aprila 2001 (v nadaljevanju: Sporazum OIV), si „OIV […] prizadeva za dosego svojih ciljev in opravlja dejavnosti, opredeljene v 2. členu. OIV je medvladna znanstveno-tehnična organizacija, ki se ji prizna pristojnost za dejavnosti, ki se nanašajo na trto, vino, pijače na osnovi vina, grozdje, posušeno grozdje in druge proizvode iz grozdja in vina.“

3 Člen 2 Sporazuma OIV določa:

„1. OIV ima v okviru svojih pristojnosti te cilje:

a) seznanjati svoje članice z ukrepi, pri čemer pridejo v poštev tudi zadeve, ki zanimajo pridelovalce, potrošnike in druge udeležence na področju vinogradništva in vinarstva;

b) pomagati drugim mednarodnim organizacijam, tako medvladnim kot nevladnim, predvsem tistim, ki se ukvarjajo z dejavnostmi standardizacije;

c) prispevati k mednarodni uskladitvi obstoječih postopkov in standardov ter po potrebi k pripravi novih mednarodnih standardov, da se izboljšajo pogoji pridelave in trženja proizvodov iz grozdja in vina ter pomaga zagotoviti, da bodo interesi potrošnikov upoštevani.

2. Da bi OIV te cilje dosegla, opravlja naslednje dejavnosti:

[…]

b) pripravlja in izoblikuje priporočila ter skupaj s svojimi članicami spremlja njihovo uresničevanje, predvsem na teh področjih:

(i) pogoji pridelave grozdja,

(ii) postopki kletarjenja,

(iii) opredelitev in/ali opis proizvodov, etiketiranje in pogoji trženja,

(iv) postopki za analiziranje in ocenjevanje proizvodov iz grozdja in vina;

[…]“

4 Člen 8 Sporazuma OIV določa, da lahko mednarodna medvladna organizacija sodeluje z OIV ali je njena članica in lahko pod pogoji, ki jih glede na konkreten primer določi generalna skupščina na predlog izvršilnega odbora, pomaga pri financiranju OIV.

5 21 držav članic Evropske unije je članic OIV. Unija pa ni članica. Vendar ima status „gosta“ v skladu s členom 5(2) Poslovnika OIV. Evropski komisiji je v skladu s pogoji, natančno določenimi v tem poslovniku, dovoljeno, da se udeleži sestankov skupin strokovnjakov in odborov OIV ter da na njih sodeluje.

*Pravo Unije*

6 Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL L 299, str. 1) v različici, ki izhaja iz Uredbe (EU) št. 1234/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 (UL L 346, str. 11, v nadaljevanju: Uredba št. 1234/2007), v členu 120f z naslovom „Merila za dovoljenje“ določa:

„Pri odobritvi enoloških postopkov po postopku iz člena 195(4) Komisija:

(a) izhaja iz enoloških postopkov, ki jih priporoči in objavi [OIV], ter izsledkov poskusne uporabe doslej nedovoljenih enoloških postopkov;

[…]“

7 Člen 120g Uredbe št. 1234/2007, naslovljen „Analizne metode“, določa:

„Analizne metode za določanje sestave proizvodov vinskega sektorja in pravila, po katerih se lahko ugotovi, ali so bili na teh proizvodih uporabljeni nedovoljeni enološki postopki, so tista, ki jih priporoči in objavi OIV.

Kadar ni metod in pravil, ki bi jih priporočil in objavil OIV, ustrezne metode in pravila sprejme Komisija po postopku iz člena 195(4).

Do sprejetja zadevnih pravil se uporabljajo metode in pravila, ki jih dovoli zadevna država članica.“

8 Člen 158a Uredbe št. 1234/2007 v zvezi s „posebnimi uvoznimi zahtevami za vino“ v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Razen če ni drugače določeno, zlasti v sporazumih, sklenjenih v skladu s členom [218 PDEU], se za proizvode, ki se uvrščajo v oznake KN 2009 61, 2009 69 in 2204 in se uvažajo v Skupnost, uporabljajo določbe o označbah porekla in geografskih označbah ter označevanju iz pododdelka I oddelka Ia poglavja I naslova II dela II ter iz člena 113d(1) te uredbe.

2. Če ni drugače določeno v sporazumih, sklenjenih v skladu s členom [218 PDEU], se proizvodi iz odstavka 1 tega člena pridelujejo po enoloških postopkih, ki jih priporoča in objavi OIV ali dovoljuje Skupnost v skladu s to uredbo in njenimi izvedbenimi ukrepi.“

9 Uredba Komisije (ES) št. 606/2009 z dne 10. julija 2009 o določitvi nekaterih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 glede kategorij proizvodov vinske trte, enoloških postopkov in z njimi povezanih omejitev (UL L 193, str. 1) v različici, ki izhaja iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 315/2012 z dne 12. aprila 2012 (UL L 103, str. 38, v nadaljevanju: Uredba št. 606/2009), v členu 9(1), prvi pododstavek, določa:

„Če specifikacije čistosti in določanja snovi, uporabljenih pri enoloških postopkih, iz točke (e) drugega pododstavka člena 32 Uredbe (ES) št. 479/2008 niso določene z Direktivo Komisije 2008/84/ES […], se uporabijo specifikacije, ki so določene in objavljene v Mednarodnem enološkem kodeksu OIV.“

10 Člen 15(2) Uredbe št. 606/2009 določa:

„Komisija objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije* seznam in opis analiznih metod, navedenih v [prvem odstavku člena 120g Uredbe št. 1234/2007] in opisanih v zbirki mednarodnih analiznih metod za vino in mošt OIV, ki se uporabljajo pri nadzoru nad omejitvami in zahtevami, ki na podlagi predpisov Skupnosti veljajo za proizvodnjo vinskih proizvodov.“

**Dejansko stanje in izpodbijani sklep**

11 Države članice so do junija 2010 na lastno pobudo usklajevale svoja stališča v delovni skupini za vino in alkohol v OIV.

12 Komisija je 16. maja 2011 na podlagi člena 218(9) PDEU vložila predlog sklepa Sveta o stališču, ki ga je treba sprejeti v imenu Unije v zvezi z nekaterimi priporočili, o katerih se bo glasovalo v okviru OIV. Vendar ta predlog ni bil sprejet.

13 Države članice, ki so tudi članice OIV, so 22. in 24. junija 2011 na koordinacijskih sestankih v Portu (Portugalska) sprejele stališča glede priporočil iz dnevnega reda generalne skupščine te organizacije. Komisija je opozorila, da te države članice ne morejo sprejeti stališča, ki bi vplivalo na *acquis* Unije, in da morajo zato nasprotovati kakršnemu koli priporočilu te organizacije, s katerim bi se ta *acquis* lahko spreminjal. Predložila je tudi ponazoritveni seznam štirinajstih predlogov priporočil, za katere meni, da bi se z njihovim sprejetjem posegalo v *acquis* Unije.

14 Na generalni skupščini OIV z dne 24. junija 2011 so med drugim delegacije držav članic po postopku soglasja iz člena 5(3)(a) Sporazuma OIV sprejele številna priporočila.

15 Komisija je za izredno generalno skupščino OIV, predvideno za 28. oktober 2011 v Montpellieru (Francija), vložila predlog sklepa Sveta, ki je temeljil na členu 218(9) PDEU. Vendar tudi ta predlog ni bil sprejet.

16 Komisija je 27. aprila 2012 za generalno skupščino OIV, predvideno za 22. junij 2012 v Izmirju (Turčija), Svetu predložila predlog sklepa Sveta o stališču, ki ga je treba sprejeti v imenu Evropske unije v zvezi z nekaterimi resolucijami, o katerih se bo glasovalo v okviru Mednarodnega urada za vinsko trto in vino (OIV) (COM(2012) 192 final).

17 Ker večina za ta predlog sklepa ni bila dosežena, je predsedstvo Unije pripravilo dva naknadna kompromisna predloga. Na zasedanju Sveta z naslovom „Kmetijstvo in ribištvo“ 18. junija 2012 je bil s kvalificirano večino sprejet drugi kompromisni predlog z dne 6. junija 2012, ki je izpodbijani sklep.

18 Nekatere države članice, med katerimi je tudi Zvezna republika Nemčija, so glasovale proti temu predlogu.

19 V uvodnih izjavah od 5 do 7 izpodbijanega sklepa je navedeno:

„(5) Osnutki resolucij OENO-TECHNO 08-394A, 08-394B, 10-442, 10-443, 10-450A, 10-450B, 11-483 in 11-484 določajo nove enološke postopke. V skladu s členoma 120f in 158a Uredbe (ES) št. 1234/2007 bodo te resolucije vplivale na pravni red EU.

(6) Osnutki resolucij OENO-SCMA 08-385, 09-419B, 10-436, 10-437, 10-461, 10-465 in 10-466 določajo analizne metode. V skladu s členom 120g Uredbe (ES) št. 1234/2007 bodo te resolucije vplivale na pravni red EU.

(7) Osnutki resolucij OENO-SPECIF 08-363, 08-364, 09-412, 10-451, 10-452, 10-459, 11-485, 11-486B, 11-489, 11-490, 11-491 in 11-494 določajo specifikacije čistosti in določanja snovi, uporabljenih v enoloških postopkih. V skladu s členom 9 Uredbe (ES) št. 606/2009 bodo te resolucije vplivale na pravni red EU.“

20 V izpodbijanem sklepu je navedeno:

„Svet Evropske unije je

ob upoštevanju [Pogodbe DEU], zlasti člena 43 v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

[…]

*Člen 1*

Stališče Unije na generalni skupščini OIV, ki bo junija 2012, je v skladu s Prilogo k temu sklepu in ga izrazijo države članice, ki so članice OIV, s skupnim delovanjem v interesu Unije.

*Člen 2*

1. Če obstaja verjetnost, da bodo na stališče iz člena 1 vplivale nove znanstvene ali tehnične informacije, predstavljene pred ali med zasedanji OIV, države članice, ki so članice OIV, zaprosijo, da se glasovanje v generalni skupščini OIV preloži do oblikovanja stališča Unije na podlagi novih elementov.

2. Države članice, ki so članice OIV, lahko po usklajevanju, zlasti na kraju samem, in brez nadaljnjega sklepa Sveta o stališču Unije delujejo skupno v interesu Unije in pristanejo na spremembe osnutkov resolucij, navedenih v Prilogi k temu sklepu, ki ne vplivajo na vsebino resolucij.

*Člen 3*

Ta sklep je naslovljen na države članice.“

21 V Prilogi k navedenemu sklepu so navedeni osnutki resolucij, na katere se nanaša stališče Unije iz člena 1 tega sklepa.

## Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

22 Zvezna republika Nemčija Sodišču predlaga, naj izpodbijani sklep razglasi za ničen in Svetu naloži plačilo stroškov.

23 Svet predlaga, naj se tožba zavrne, Zvezni republiki Nemčiji pa naj se naloži plačilo stroškov. Podredno, če je izpodbijani sklep razglašen za ničen, Sodišču predlaga, naj ohrani njegove učinke.

24 Republiki Češki, Velikemu vojvodstvu Luksemburg, Madžarski, Kraljevini Nizozemski, Republiki Avstriji, Slovaški republiki in Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska je bila dovoljena intervencija v podporo predlogom Zvezne republike Nemčije, Komisiji pa je bila dovoljena intervencija v podporo predlogom Sveta.

## Tožba

25 Tožba temelji na tožbenem razlogu, ki se nanaša na neuporabljivost člena 218(9) PDEU v obravnavanem primeru.

26 Madžarska in Kraljevina Nizozemska v svojih intervencijskih vlogah poleg tega navajata razloge, ki se nanašajo na kršitev drugih členov Pogodbe DEU, in ne razloga, na katerega se sklicuje v okviru tožbenega razloga iz predhodne točke.

27 Vendar stranka, ki ji je bila dovoljena intervencija v sporu pred Sodiščem na podlagi člena 40 Statuta Sodišča Evropske unije, ne more spremeniti predmeta spora, kot je omejen s predlogi in tožbenimi razlogi glavnih strank. Zato so dopustne le trditve intervenienta, ki spadajo v okvir, opredeljen s temi predlogi in tožbenimi razlogi.

28 Tožbena razloga Madžarske in Kraljevine Nizozemske iz točke 26 te sodbe je zato treba takoj zavreči kot nedopustna.

### *Trditve strank*

29 Zvezna republika Nemčija ob intervenciji Republike Češke, Velikega vojvodstva Luksemburg, Madžarske, Kraljevine Nizozemske, Republike Avstrije, Republike Slovaške in Združenega kraljestva v okviru tožbenega razloga navaja, prvič, da se člen 218(9) PDEU ne uporablja v okoliščinah mednarodnega sporazuma, kakršen je OIV, ki so ga sklenile države članice, in ne Unija kot taka.

30 Iz besedila člena 218(9) PDEU naj bi namreč izhajalo, da se ta določba nanaša le na stališča, ki se morajo zastopati „v imenu Unije“, s čimer naj bi se domnevalo, da ta člen v zadevnem mednarodnem organu določa pravico do zastopanja ali glasovalno pravico.

31 S sistematiko člena 218 PDEU naj bi bilo potrjeno, da se njegov odstavek 9 uporablja le v okoliščinah sporazumov, ki jih sklepa Unija.

32 Zgodovina nastajanja in vloga člena 218(9) PDEU naj bi to razlago potrjevala. Ta določba, v kateri je skoraj dobesedno naveden člen 300(2) ES, naj bi določala poseben postopek, ki omogoča hiter odziv Unije, ko druge pogodbenice kršijo mednarodni sporazum, pri katerem je Unija tudi pogodbenica.

33 Načelo prenosa, ki ureja razmejitev pristojnosti Unije in je navedeno v členu 5(1) in (2) PEU, naj bi prepovedovalo, da se postopek iz člena 218(9) PDEU po analogiji razširi na izvajanje mednarodnih sporazumov, ki so jih sklenile države članice.

34 Poleg tega naj praksa in pravila, na katera se nanašajo priporočila OIV, ne bi spadala v izključno pristojnost Unije, temveč v smislu člena 4(2)(d) PDEU na področje kmetijstva, ki je področje deljenih pristojnosti med Unijo in državami članicami.

35 Zvezna republika Nemčija in države članice, ki jim je bila dovoljena intervencija v njeno podporo, navajajo, drugič, da so „akti s pravnim učinkom“ v smislu člena 218(9) PDEU le akti mednarodnega prava, ki so za Unijo zavezujoči. Ta razlaga naj bi izhajala iz samega besedila tega člena, sistematika členov, med katere je ta člen 218(9) PDEU uvrščen, pa naj bi to razlago potrjevala.

36 Priporočila OIV v obravnavanem primeru naj ne bi spadala v kategorijo aktov iz člena 218(9) PDEU. Najprej, taka priporočila naj ne bi imela zavezujoče narave v mednarodnem pravu. Nato, sklicevanje iz členov 120f(a), 120g in 158a(1) in (2) Uredbe št. 1234/2007 ter člena 9 Uredbe št. 606/2009 na priporočila OIV naj bi izhajalo iz enostranskega dejanja zakonodajalca Unije, s katerim teh priporočil ni mogoče opredeliti kot zavezujoči akt mednarodnega prava, zlasti v razmerju do tretjih držav.

37 Tretjič, Kraljevina Nizozemska navaja, da neuporabljivost člena 218(9) PDEU v obravnavanem primeru potrjuje okoliščina, da se ob sprejetju izpodbijanega sklepa gotovo ni vedelo, o katerih priporočilih se bo dejansko glasovalo na generalni skupščini OIV z dne 22. junija 2012.

38 Svet ob intervenciji Komisije navaja, prvič, da se člen 218(9) PDEU uporablja za oblikovanje stališč, ki se v imenu Unije zastopajo v organizaciji, kakršna je OIV, ki je ustanovljena z mednarodnim sporazumom, sklenjenim med državami članicami, in ki sprejema akte s pravnim učinkom, če zadevno področje spada v pristojnost Unije.

39 Na podlagi jezikovne razlage člena 218(9) PDEU naj bi bilo mogoče šteti, da se ta člen ob neobstoju nasprotnega pojasnila uporablja tudi v okoliščinah sporazumov, pri katerih Unija ni pogodbenica, če zadevajo področja, ki spadajo v njeno pristojnost.

40 Svet glede konteksta, v katerega spada člen 218(9) PDEU, trdi, da iz členov 216 PDEU in 218(1) PDEU ni mogoče izpeljati nikakršne trditve, ker se ta člena nanašata na mednarodne sporazume, ki jih sklepa Unija, člen 218(9) PDEU pa po njegovem mnenju vključuje izvajanje sporazuma, ki bi lahko imel pravne učinke v Uniji, in ne postopka pogajanj ali sklepanja takih sporazumov.

41 S teleološkega vidika naj bi se s členom 218(9) PDEU vzpostavil postopkovni okvir, ki omogoča določitev stališča Unije v mednarodnih organizacijah, vključno v okoliščinah mednarodnih sporazumov, pri katerih Unija ni pogodbenica, če bodo akti, ki jih je treba sprejeti, pozneje postali del prava Unije.

42 Unija naj ne bi širila svojih pristojnosti na pristojnosti držav članic, če – na mednarodni ravni – izvršuje pristojnosti, ki so bile na podlagi člena 43 PDEU nanjo prenesene na področjih, kot so enološki postopki in analizne metode proizvodov vinskega sektorja.

43 Poleg tega naj bi imela Unija na podlagi člena 3(2) PDEU na področjih, na katera spadajo osnutki priporočil iz Priloge k izpodbijanemu sklepu, izključno zunanjo pristojnost, ker bi ti lahko vplivali na skupna pravila Unije. Ti osnutki naj bi se namreč nanašali na enološke postopke in analizne metode, ki bodo v skladu s členi 120f(a), 120g in 158a(2) Uredbe št. 1234/2007 in Uredbo št. 606/2009 osnova pri oblikovanju ureditve Unije in se bodo uporabili na podlagi te ureditve.

44 Svet ob intervenciji Komisije navaja, drugič, da člen 218(9) PDEU zahteva le, da imajo akti, ki jih sprejema mednarodni organ, pravni učinek v pravnem redu Unije, pri čemer pa ni nujno, da ti akti učinkujejo v mednarodnem pravnem redu.

45 Navedeni člen naj zato ne bi vključeval položaja, v katerem imajo mednarodna priporočila, čeprav nimajo zavezujoče narave, kljub temu pravne učinke v Uniji na podlagi njenih prisilnih določb.

46 V obravnavanem primeru naj bi imela priporočila, sprejeta na generalni skupščini OIV o enoloških postopkih in analiznih metodah, pravni učinek v Uniji zaradi izbire zakonodajalca Unije, da postanejo del njene ureditve.

47 Tretjič, Svet navaja, da trditev Kraljevine Nizozemske iz točke 37 te sodbe krši besedilo in cilj člena 218(9) PDEU.

*Presoja Sodišča*

48 V skladu s členom 218(9) PDEU „Svet na predlog Komisije […] sprejme sklep o […] določitvi stališč, ki naj se v imenu Unije zastopajo v organu, ustanovljenem s sporazumom, kadar ta organ sprejema akte s pravnim učinkom, razen aktov o spremembah in dopolnitvah institucionalnega okvira sporazuma“.

49 Treba je navesti, prvič, da se ta člen sklicuje na organ, ustanovljen s „sporazumom“, ne da bi natančneje določal, da mora biti Unija pogodbenica takega sporazuma. Tudi s sklicevanjem v tem členu na stališča, ki se zastopajo „v imenu Unije“, se ne domneva, da bi ta morala biti pogodbenica sporazuma, s katerim je bil zadevni mednarodni organ ustanovljen.

50 Besedilo člena 218(9) PDEU zato ne ovira tega, da Unija sprejme sklep o stališču, ki naj se v imenu Unije zastopa v organu, ustanovljenem z mednarodnim sporazumom, pri katerem Unija ni pogodbenica.

51 Drugič, treba je poudariti, da se ta zadeva nanaša na skupno kmetijsko politiko, natančneje, na skupno ureditev trgov za vino, ki pa je področje, ki ga v velikem obsegu ureja zakonodajalec Unije iz naslova pristojnosti, ki temelji na členu 43 PDEU.

52 Če zadevno področje spada v pristojnost Unije, kakršna je ta, opisana v prejšnji točki, neobstoj sodelovanja Unije pri zadevnem mednarodnem sporazumu Uniji ne preprečuje izvrševanja te pristojnosti, tako da v okviru svojih institucij določi stališče, ki naj se v imenu Unije zastopa v organu, ustanovljenem s tem sporazumom, zlasti prek držav članic, ki so pogodbenice navedenega sporazuma in delujejo solidarno v njenem interesu (glej sodbo Komisija/Grčija, C-45/07, EU:C:2009:81, točki 30 in 31; glej tudi v tem smislu mnenje 2/91, EU:C:1993:106, točka 5).

53 Predhodnih trditev ne izpodbijejo argumenti Zvezne republike Nemčije, prvič, da se členi pred členom 218(9) PDEU, ki so del naslova V petega dela Pogodbe DEU, nanašajo le na sporazume med Unijo in eno ali več tretjimi državami oziroma med Unijo in mednarodnimi organizacijami ter, drugič, da lahko Unija sprejme sklep o začasni prekinitvi sporazuma, ki je tudi naveden v členu 218(9) PDEU, le v okoliščinah mednarodnega sporazuma, ki ga je sklenila Unija.

54 V zvezi s tem je treba namreč navesti, da je cilj členov iz prejšnje točke, ki niso člen 218(9) PDEU, da se Unija pogaja o sporazumih in jih sklene. Člen 218(9) PDEU pa se nanaša na določitev stališč, ki naj se v imenu Unije zastopajo v organu, ustanovljenem s takim sporazumom, in jih je v nasprotju s sklepom Unije o začasni prekinitvi uporabe sporazuma mogoče – ob domnevi iz točke 52 te sodbe – sprejeti tudi v okoliščinah sporazuma, pri katerem Unija ni pogodbenica.

55 Okoliščina, da Unija ni članica sporazuma OIV, ji zato ne preprečuje, da uporabi člen 218(9) PDEU.

56 Nato je treba preučiti, ali so priporočila, ki jih mora sprejeti OIV in ki so sporna v tem primeru, „akti s pravnim učinkom“ v smislu tega člena.

57 Iz uvodnih izjav od 5 do 7 izpodbijanega sklepa in Priloge k temu sklepu je razvidno, da se priporočila OIV, o katerih se bo glasovalo na generalni skupščini te organizacije iz tega sklepa, nanašajo na nove enološke postopke, analizne metode za določanje sestave proizvodov vinskega sektorja ter tudi na specifikacije čistosti in določanja snovi, ki so bile uporabljene v takih postopkih.

58 Navedena priporočila zato spadajo na področja, določena v členu 2(2)(b) Sporazuma OIV, kar sicer nobena stranka v tem sporu ne izpodbija.

59 V skladu s členom 2(1)(b) in (c) ter (2) Sporazuma OIV pa je cilj priporočil, ki jih na teh področjih sprejme OIV, prispevati k uresničitvi ciljev te organizacije, ki so med drugim pomagati drugim mednarodnim organizacijam, predvsem tistim, ki se ukvarjajo z dejavnostmi standardizacije, in prispevati k mednarodni uskladitvi obstoječih postopkov in standardov ter po potrebi k pripravi novih mednarodnih standardov.

60 Treba je navesti tudi, da je OIV v skladu s členom 2(2)(b) Sporazuma OIV pristojna, da skupaj s svojimi članicami spremlja uresničevanje teh priporočil.

61 Poleg tega je v okviru skupne ureditve trgov za vino zakonodajalec Unije odločil, da so navedena priporočila sestavni del ureditve, sprejete v zvezi s tem. Iz členov 120g in 158a(1) in (2) Uredbe št. 1234/2007 ter člena 9(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 606/2009 je namreč razvidno, da so priporočila OIV izrecno vključena v pravila Unije glede analiznih metod za določanje sestave proizvodov vinskega sektorja, posebnih zahtev, ki – kar zadeva enološke postopke – veljajo za uvoz vina iz tretjih držav, ter specifikacij čistosti in določanja snovi, ki so bile uporabljene v takih postopkih.

62 Člen 120f(a) Uredbe št. 1234/2007, ki določa, da Komisija „izhaja“ iz priporočil OIV glede odobritve enoloških postopkov, nujno pomeni, da je treba ta priporočila upoštevati za oblikovanje pravil prava Unije v zvezi s tem.

63 Zato je namen priporočil, ki so sporna v obravnavanem primeru in se, kot je bilo navedeno v točki 57 te sodbe, nanašajo na nove enološke postopke, analizne metode za določanje sestave proizvodov vinskega sektorja ter na specifikacije čistosti in določanja snovi, ki so bile uporabljene v takih postopkih, odločilno vplivati na vsebino ureditve, ki jo zakonodajalec Unije sprejme na področju skupne ureditve trgov za vino.

64 Iz trditev, navedenih v točkah od 57 do 63 te sodbe, izhaja, da imajo taka priporočila, zlasti ker so sestavni del prava Unije na podlagi členov 120f(a), 120g in 158a(1) in (2) Uredbe št. 1234/2007 ter člena 9(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 606/2009, v smislu člena 218(9) PDEU pravni učinek na navedenem področju in da je Unija ob upoštevanju neposrednega vpliva priporočil na *acquis* Unije na tem področju pristojna, čeprav ni članica Sporazuma OIV, da določi stališče, ki naj se v njenem imenu zastopa glede teh priporočil.

65 Trditev Kraljevine Nizozemske iz točke 37 te sodbe odstopa od besedila in cilja člena 218(9) PDEU, ki omogoča, da je predhodno stališče, določeno v imenu Unije, izraženo v mednarodnem organu, ki „sprejema“ akte s pravnim učinkom, neodvisno od tega, ali se bo v pristojnem organu o aktih, na katere se nanaša tako določeno stališče, dejansko glasovalo.

66 Ob upoštevanju vseh zgornjih trditev se je Svet pravilno oprl na člen 218(9) PDEU za sprejetje izpodbijanega sklepa.

67 Z edinim tožbenim razlogom, ki ga v utemeljitev tožbe navaja Zvezna republika Nemčija, zato ni mogoče uspeti.

68 Iz tega sledi, da je treba tožbo zavrniti.

**Stroški**

69 V skladu s členom 138(1) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Svet je predlagal, naj se Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojim predlogom ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov. V skladu s členom 140(1) Poslovnika nosijo države članice in institucije, ki so intervenirale v sporu, svoje stroške, zato je odločeno, da Republika Češka, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Madžarska, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Slovaška republika, Združeno kraljestvo in Komisija nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Zvezna republika Nemčija nosi stroške.**

3. **Republika Češka, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Madžarska, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Slovaška republika, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska ter Evropska komisija nosijo svoje stroške.**

Podpisi